

Sygn. akt I CSK 183/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi małoletniej E. C. reprezentowanej
przez przedstawiciela ustawowego J. C. o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie
z dnia 14 grudnia 2010 r. , sygn. akt I Ns 2569/08, wydanego w sprawie
z wniosku małoletniej E. C.
przy uczestnictwie A. P.
o dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej skarżącej
od postanowienia Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt V Ca 688/14,

**odrzuca skargę kasacyjną i odstępuje od obciążenia
wnioskodawczyni kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami czy o dział spadku skarga kasacyjna jest dopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi nie mniej niż 150.000 zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.). Wartością przedmiotu zaskarżenia w tym wypadku jest wartość konkretnego interesu, tj. roszczenia, żądania lub składnika majątkowego, którego dotyczy wniesiona skarga.

Co do zasady, w sprawach tych wartość przedmiotu zaskarżenia nie może przekraczać wartości udziału należącego do skarżącego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, Nr 4, poz. 60; z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09, niepubl.; z dnia 6 maja 2010 r., II CZ 38/10, niepubl.).

W skardze kasacyjnej skarżąca wskazała, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 162 272 zł, przy czym na wartość tę składa się wartość podlegającego podziałowi wkładu mieszkaniowego. Wskazana jednak wartość została wyliczona błędnie. W takim bowiem wypadku wartość udziału skarżącej mogła wynieść 81 136 zł. Interes wnioskodawczyni wyrażał się wartością jeszcze mniejszą, jeśli wziąć pod uwagę, że zasądzono jej spłatę w kwocie 14 951 zł.

Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaną przez strony wartością przedmiotu zaskarżenia i może dokonać jej sprawdzenia, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. Sprawdzenie jest niezbędne wówczas, gdy od tej wartości zależy dopuszczalność skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2014 r., II CSK 235/14, niepubl.).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.